

KULTURA

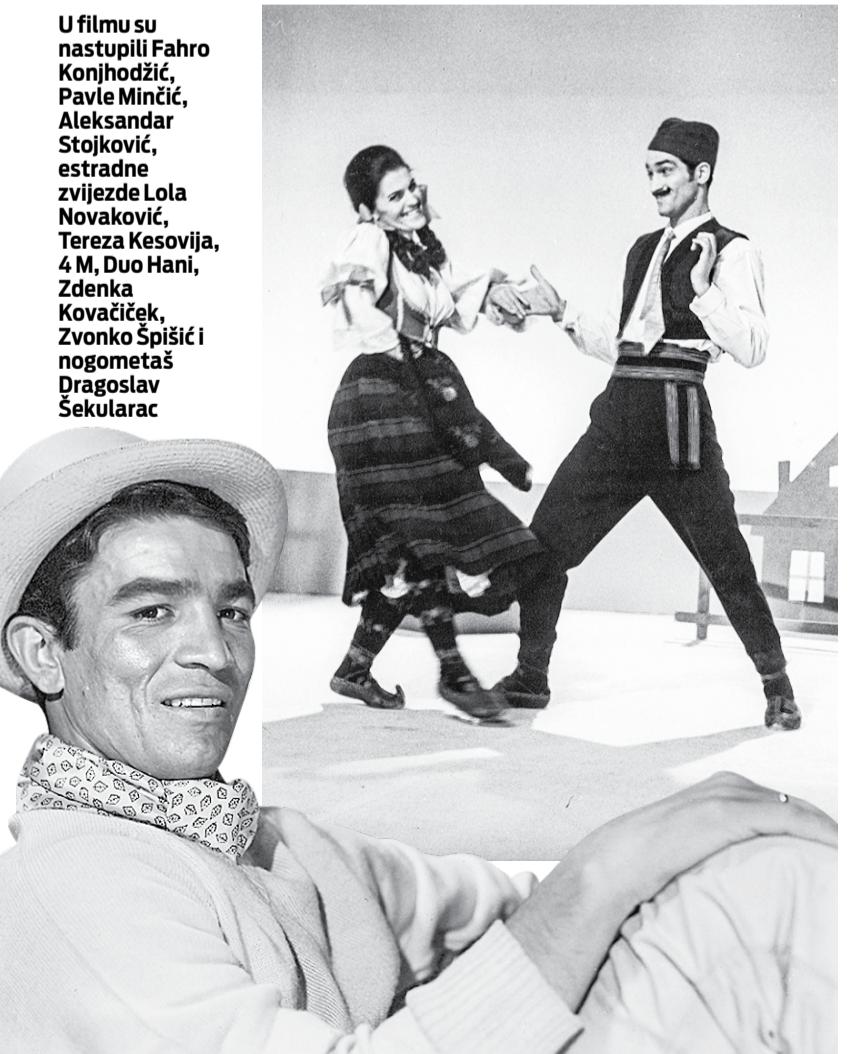
Restauriran film "Šeki snima, pazi se!", "najgore ostvarenje jugoslavenske kinematografije"

"ŠEKI" JE PAO KAO ŽRTVA OBRAČUNA S KOMERCIJALNIM TENDENCIJAMA TADAŠNJEG JUGOSLAVENSKOG FILMA, A UZ TO JE I SLABO PROŠAO U KINIMA

U filmu su nastupili Fahro Konjihodić, Pavle Mincić, Aleksandar Stojković, estradne zvijezde Lola Novaković, Tereza Kesovija, 4 M, Duo Hani, Zdenka Kovačić, Zvonko Špišić i nogometna legendica Dragoslav Šekularac

TRASH KLASIK U BLISTAVOM IZDANJU

"Šeki" je stekao reputaciju "nevjerljivog" ostvarenja koje morate vidjeti da biste se uvjerili da je uopće napravljeno. Na revijama "trash" filmova kako u Zagrebu, tako i u Beogradu, to je djelo uvek izazivalo pažnju, pogotovo kao satira na modernističke filmske pravce

PIŠE: NENAD POLIMAC

Seki snima, pazi se! (1962.) nije nepoznat naslov iz bivše jugoslavenske kinematografije. Uostalom, neko je vrijeme smatran njezinim najgorim ostvarenjem, a njegov redatelj Marijan Vajda isključen je iz Udrženja filmskih umjetnika Srbije. Poanta je bila da njegov rad ne zadovoljava profesionalne standarde te strukovne

grupacije, no bilo je tu puno dvojbi. Kao prvo, "Šeki" je pao kao žrtva obracuna s komercijalnim tenden-

cijama tadašnjeg jugoslavenskog filma, a njegovim progonačima pogodovala je činjenica što je slab bio prošao u kinu, usprkos tome što su u njemu nastupali raznoliki popularni komičari (Fahro Konjihodić, Pavle Mincić, Aleksandar Stojković), estradne zvijezde (Lola Novaković, Tereza Kesovija, 4 M, Duo Hani, Zdenka Kovačić, Zvonko Špišić) i jedna nogometna legenda (Dragoslav Šekularac iz beogradskih Crvenih zvezda).

Skromna TV komedija

Reklamni su: "Film mora da je slab kad mu sva ta imena nisu pomogla", a osim toga, po sličnom obrascu dva godine ranije snimljena je glazbeno-humoristična revija "Ljubav i moda", koja je samo u zagrebačkim kinima skupila 100 tisuća gledatelja, a dodatni adut bio je to što je bila u boji. U njoj su, istina, glumila dva

najpopularnija jugoslavenska komičara, Mija Aleksić i Miodrag Petrušić Čkalja, pjevali su Ivo Robić i Béba Lončar, a produkcija je bila dosta raskošna. Sve su to bili aduti koje "Šeki" nije imao. U odnosu na "Ljubav i modu" doimao se kao skromna televizijska komedija, što objašnjava nezainteresiran gledatelja. Osim toga, bilo je komentatora koji su upozoravali da glavni krivac za "Šekiju" kraljević Vajda, inače ugledan redatelj namjenskih i reklamnih filmova čija je prva cijelovečernja komedija "Zajednički stan" (1960.), skupila preko pola milijuna gledatelja u jugoslavenskim kinima, nego scenarist Dragutin Dobričanin, poznat po sklonosti "tezgarenju". On je napisao i "Zajednički stan", ali taj je film imao subverzivnu društvenu oštretu, bavio se nestaćicom stanova u tadašnjem Jugoslaviji, dok je "Šeki"

bio benigan. Njemu su se na meti našli naivi koji pokušavaju snimati filmove bez novca i oslanjaju se na lokalne obrtnike. Ismijavalo se i kriticiralo koji svakojako gluposti daju nagradu samo što traži novi umjetnički izraz te još ponešte. Vajdu je to sve skupa kaj pogodilo, neko vrijeme je bio persona non grata, a kad mu sini nisu primili na beogradsku ni na zagrebačku filmsku akademiju, preselio se s obitelji u Beč i redovito rezirao u Austriji i zapadnoj Njemačkoj, uglavnom niskobudžetne eksploracijske filmove. Jedan od njih, "Moskito, oskrvitelj", i danas uživa kulturnu reputaciju, a njegov sin Marijan David Vajda bio je profesor na minhenskoj filmskoj akademiji.

Rubni žanrovski filmovi

U međuvremenu se puno toga promjenilo. Jos su samo na Televiziji tadašnjem Jugoslaviji, dok je "Šeki"

bio benigan. Njemu su se na meti našli naivi koji pokušavaju snimati filmove bez novca i oslanjaju se na lokalne obrtnike. Ismijavalo se i kriticiralo koji svakojako gluposti daju nagradu samo što traži novi umjetnički izraz te još ponešte. Vajdu je to sve skupa kaj pogodilo, neko vrijeme je bio persona non grata, a kad mu sini nisu primili na beogradsku ni na zagrebačku filmsku akademiju, preselio se s obitelji u Beč i redovito rezirao u Austriji i zapadnoj Njemačkoj, uglavnom niskobudžetne eksploracijske filmove. Jedan od njih, "Moskito, oskrvitelj", i danas uživa kulturnu reputaciju, a njegov sin Marijan David Vajda bio je profesor na minhenskoj filmskoj akademiji.

U međuvremenu se puno toga promjenilo. Jos su samo na Televiziji tadašnjem Jugoslaviji, dok je "Šeki"

čaj za mlade filmaše, on se prijavio i bio primljen. Iako se u Zastava filmu nije dugo zadržao, otad je uglavnom radio u Beogradu. Za svoje namjenske filmove dobivao je i međunarodne nagrade, poznat po tome što radi brzo i kvalitetno, bio je obasipan ponudama, no uspjeh "Zajedničkog stanu" donekle mu je poremetio kriterije. Kad je beogradski Avala film od njega naručio ekranizaciju kazališnog komada Koste Trifkovića "Izbiracica", i to u boji, Vajda je zadatak shvatio doslovno i odabrao glumce koji su nastupali i u predstavi, ali nisu bili fotogenični. Film je prošao slab, već se tada proširoj glas da se Vajda baš ne snažali u dugim igračkim filmovima, no on je napravio "Izbiracicu" točno po željama naručitelja. Posebnost "Šekija", njegovog trećeg dugog filma, je u tome što su Dobričaninov scenarij odbile sva beogradска filmska kompanija, ali ga je zato prihvatio zagrebački Jadran film, koji uopće nije imao iskustva u takvoj vrsti parodija, u to vrijeme iznimno popularnih na televiziji. Stotisce, film je sniman između Beograda i Zagreba, nastojalo se uštedjeti na lokacijama, pa su vjerojatno sve scene u kojima se pojavljuje tobožna filmska ekipa realizirane u Beogradu, a glazbeni brojevi s hrvatskim pjevačima u Zagrebu.

Zvijezda revija

Bilo je to posve dovoljno da "Šeki" poslije stekne reputaciju "nevjerljivog" ostvarenja koje morate vidjeti da biste se uvjerili da je uopće napravljeno. Zaredalo je nekoliko revija "trash" filmova kako u Zagrebu, tako i u Beogradu, "Šeki" je uvek izazivao pažnju, pogotovo kao satira na modernističke filmske pravce. Recimo, prikazivalo samu ga i u Ljetnoj filmskoj školi (ne sjecam se više jer je li to bilo u Varazdinu ili Čakovcu), no prisutni su prigovarali kvaliteti filmske kopije jer je prošla mnoga provincialna kina, što se razgovrijetno vidjelo i čulo po brojnim oštećenjima na slici i u tonu. Carmen Lhotka, voditeljica Hrvatske kinoteke preko koje smo dobili kopiju, objasnila nam je da se filmovi restauriraju određenim redoslijedom. Prednost imaju oni koji predstavljaju nezaobilazne vrijednosti domaće kinematografije (ako to uviđe nije bio slučaj, inače "Deveti krug" Franceta Stiglica, nominiran 1961. za Oscara i prikazan u službenom programu kantskog festivala, ne bi čekao sve domedavno na representativno filmsko ruho), a film Marijana Vajde još nije na rasporedu za potreblju obradu.

Srecom, doslo je do važnog zaokretka. Sredstvima Ministarstva kulture nabavljeni su uredaji za digitalizaciju filmova, kako za Hrvatsku kinoteku, tako i za Hrvatsku radioteleviziju, tako da će taj postupak, koji je u međuvremenu gotovo zamrlio (uz iznimku "Devetog kruga"), opet zaživjeti. "Šeki" je digitaliziran uz podršku studija Ater i Klik, koji je radio na mnogim dosadašnjim restauracionima, a posao je obavljao slijajno. Premijera kopije bila je u srijedu navečer u Kinotechi u Kordunskoj 1, a bilo je ispunjeno gotovo pola dvorane, što je izvršno. S prisutnima se mogla napraviti i prigodna video-reportaža jer su reakcije današnjih generacija na film star 60 godina u pravilu itekako zanimljive. No, i ovako Hrvatska kinoteka pri Hrvatskoj državnom arhivu može biti ponosa na to da "Šeki" u ovaku blistavom izdanju sada izgleda impresivno. Dobio je i neka dodatna značenja i jedva čekamo da ga viđimo još koji put na nekoj od ovakvih prigodnih projekcija.

Dominantni su likovi serije - žene. Dobra Cassie u razgovoru s lošom Cassie u drugoj sezoni "Stuardese" HBO

Kulturama

PAVICA KNEZOVIĆ BELAN

Nesređene i poročne, one su nove TV pustolovke

U tu kategoriju pripada i lik Cassie Bowden iz serije "Stuardesa", na čijoj smo polovici druge sezone, Kaley Cuoco i dalje brilijira

One su uglavnom u tri desetim godinama, nezrele i potpuno nesredene - i profesionalno i emocionalno. Promiskuitne su, skloni alkoholu i drogama, često generiraju probleme. I kao takve su idealne televizijske pustolovke. Kao da su ovakvi ženski likovi zasjeni na pozicije koje su nekad zauzimali tipovi iz "Mamuruka" ili, pak, Mel Gibson iz najranije faze "Smrtonosnog oružja".

U ovako opisanu nišu upada Nadia Vulvokov (Natasha Lyonne) iz "Russian Doll", Camile Preaker (Amy Adams) iz "Oštrelj predmeta", Arabela (Michaela Coel) iz "Mogu te unistiti" i sada, trenutno najakulantnija, Cassie Bowden (Kaley Cuoco) u drugoj sezoni serije "Stuardesa", čije smo prve četiri epizode upravo pogledali na HBO-u Max. A Cassie Bowden gotovo kašira na modernističke filmske pravce. Recimo, prikazivalo samu ga i u Ljetnoj filmskoj školi (ne sjecam se više jer je li to bilo u Varazdinu ili Čakovcu), no prisutni su prigovarali kvaliteti filmske kopije jer je prošla mnoga provincialna kina, što se razgovrijetno vidjelo i čulo po brojnim oštećenjima na slici i u tonu. Carmen Lhotka, voditeljica Hrvatske kinoteke preko koje smo dobili kopiju, objasnila nam je da se filmovi restauriraju određenim redoslijedom. Prednost imaju oni koji predstavljaju nezaobilazne vrijednosti domaće kinematografije (ako to uviđe nije bio slučaj, inače "Deveti krug" Franceta Stiglica, nominiran 1961. za Oscara i prikazan u službenom programu kantskog festivala, ne bi čekao sve domedavno na representativno filmsko ruho), a film Marijana Vajde još nije na rasporedu za potreblju obradu.

"Stuardesa" - prva serija u kojoj sam vidjeli Kaley Cuoco u drugačioj ulozi od one u "Teoriji velikog praska" - bila je hit 2020. godine. Zamišljena je kroz razne sezone, ali uvelike popularnosti doživjela je u svojoj drugo izdanju. Razlog uspjeha ove zabavne krimi-serije uvelike leži u glavnim glumicama - Kaley Cuoco se kao riba u vodi snašla glumeci razuzdanu stuardesu koja se jedno jutro u hotelu budri kraj mrtvog, točnije zaklanog ljubavnika.

A u svih osam epizoda Cassie Bowden je pod ozbiljnim utjecajem alkohola i nepromisljena srlja iz jednog problema u drugi. No, kao što je dan od ženskih likova u drugoj sezoni "Stuardese" lijepo objasni, "kada se muškarci tako ponašaju, za njih se kaže da su hrabri, a za žene da su povornici su svedeni na klišje, a dosad izvedbe nije mogao ublažiti ni odličan rock-bend. Šteta. Očekivali smo mnogo.

Idem 1:
Vernon Suboteks 1
Uprizorenje romana Virginije Despentes u režiji Thomasa Ostermeiera i izvedbi berlinske Schaubühne bilo je veliko razočaranje. Priča o propalom pariškom DJ-u i vlasniku prodavačnicu ploča preprečivala se na seleni, u romanu brutalno točno opisani likovi suverenog gradskog života na pozornici su svedeni na klišje, a dosad izvedbe nije mogao ublažiti ni odličan rock-bend. Šteta. Očekivali smo mnogo.

Idem 2:
Don Juan se vraća iz rata
Don Juan se vraća iz rata
Ispitna predstava Kreše Dolencija s njegovom glumačkom diplomskom klasom sa zagrebačke Akademije dramske umjetnosti i impresionirala je sve gledatelje. Vidjeli smo izuzetne mlade glumice - Marina Stević, Filipa Lugarčić, Lanu Ujević, Emu Šunde, Koran Ugrinu i Laru Nekić - za koje se nadamo da će dobiti priliku da ih vidi i u pozorištu. A Dolencićeve ispitne predstave sada su već legendarno dobre. Bravo, profesore!

Čitam:
Édouard Louis: Borbe i metamorfoze jedne žene

Mlađi francuski pisac dokumentaristički iznosi priču svoje majke kako bi transformirao i sebe i nju. Malu knjižicu velikog naboja.